

Bán Báo Xuân

Vẫn còn nhớ chuyện năm nào,
Hồi thời trung học làm nao lòng nàng.
Hôm chàng đem báo chào hàng,
Hiên ngang tay xách, nách mang vào trường.
Gia Long – Thanh Giản giữa đường, (1)
Loanh quanh trước cổng thấy thương trong lòng.
Đang chờ mở cửa vào trong,
Tôi bèn ra hỏi: “Ngóng trông tìm người?”
Rút thư, chàng vội đưa tôi,
Liếc nhìn hàng chữ tôi cười: “Báo Xuân!”
Thì ra chàng muốn dẫn thân,
Xông pha vào chốn hồng trần tìm may.
Tôi khuyên: “Anh hãy chờ đây”,
Rồi vào thưa chuyện với thầy cô tôi.
Sau khi đọc lá thư rồi,
Cô cho mở cửa mời người vào sân.
Chàng mừng quýnh vội theo chân,
Tôi cười chàng ngổ, hơi đàn, đẹp trai.
Liếc chàng một cái thật dài,
Chàng run, quýnh quáng, báo bay xuống nền.
Mặt chàng tái mét, nhặt lên,
Thương tình, tôi vội giúp liền một tay.
Dẫn chàng đến dãy bàn dài,
Chúc chàng bán chạy trong hai, ba giờ.
Ngồi trường cổ kính thật to,
Bao nàng áo trắng lượn lờ... như tiên

Anh hùng vẫn lụy vì tình
Chết Vì Ăn phải Dưa Leo xinh rồi! (2)
Chị em chọc ghẹo đái bôi:
“Anh mà đáp được thì tôi mua giùm”.
Tranh nhau tra khảo lung tung,
Miệng chàng méo xệch: “Xin đừng nặng tay.”
Hỏi rằng: “Tôi ở bên này,
Có xa xôi mấy, chẳng ngày nào thăm?”
Phân trần: “Nào phải không ham,
Cửa trường chờ đợi tháng, năm có thừa...”
Lời chàng theo ngọn gió đưa,
Đầu môi chót lưỡi để vừa bán buôn.
Chị em khó bị gạt lường,
Chết Vì Ăn đã tỏ tường tiếng tham.
Chàng đi trường khác ngày mai,
Con tim có để chốn này hay không?
...
Một thời ngà ngọc, tuổi hồng,
Liên trường bán báo - trong lòng chưa phai.
Ước gì sống lại những ngày,
Hồn nhiên, phá phách... mộng dài đường mây!

Nguyễn Phương Thúy/GL66-73

- (1) Cổng chính trường Gia Long nằm trên đường
Phan Thanh Giản
(2) Chu Văn An = Chết Vì Ăn, Gia Long = Dưa
Leo